

In de week gelegd 09-25, 23-02-2025, een ander stramien!

1Samuel 26,2.7-9.12-13.22-23; 1Korintiërs 15,45-49; Lucas 6,27-38

Terwijl in het Westen donkere wolken een schaduw over het NAVO-bondgenootschap werpen, lijden in het Oosten volken onder noodweer van oorlog en verwoesting. Alomtrentendheid om macht en mensen in angst en onzekerheid. Wereldwijd groeit er politieke verdeeldheid. Zij biedt enkel plek voor antithese; ruimte voor synthese ontbreekt. Dit toneel van verdeeldheid is zo oud als Adam en Eva. Al lang verlangt de mensheid ernaar dit patroon te doorbreken. Maar, hoe realistisch is dit als we ‘links of rechts’ naar Trump en Poetin kijken?

Zo lang er mensen leven, zijn er conflicten. De eerste lezing gaat over de strijd op leven en dood om het koningschap tussen David en Saul. In het duister van de nacht (!) krijgt David de kans om Saul, zijn slapende rivaal, te doden. De metgezel van David dringt aan: ‘één stoot, meer is niet nodig!’ Maar David weigert de *gezalfde van de Heer* te doden. Zij nemen Sauls lans en waterkruik mee en op veilige afstand roept David: Saul, laat één van je mannen je spullen halen; De Heer leverde jou aan mij over, maar jij bent *zijn gezalfde* en ik heb je niet willen doden. David was naast realist ook een *idealist*. Hij vertrouwt op Gods bijstand en waagt de sprong. Hij doorbreekt het patroon en schept ruimte.

Op die lijn gaat Paulus verder. Hij zegt dat de eerste mens, Adam, een levend wezen werd, maar de laatste Adam -Jezus- een *levendmakende Geest*. Paulus vervolgt dat wij, aards als de eerste Adam, geroepen zijn het beeld van Jezus, de levende mens, in ons te dragen. Zo maakt Paulus ons op voor een stramien waarin realisme en idealisme samengaan.

In de ‘Bergrede’ vraagt Jezus ons plek te maken voor het ideaal van het rijk Gods. Niet langer ‘oog om oog en tand om tand’, maar: ‘Bemint uw vijanden en doet wel aan die u haten’. Wij allen zijn immers kinderen van God, ‘*gezalfd*’. Lach erom en er verandert nooit iets. Geef je de realiteit een kans wanneer je genadeloos opereert, wanneer je de ander ‘uitvlakt’? Er zijn slechts verliezers bij een overwinning die om wraak roept. Jezus nu, vraagt om barmhartigheid: *Zoals gij wilt dat de mensen u behandelen, moet gij ook hen behandelen*. Op dit stramien komt de levende mens tot bloei en ontstaat er perspectief op vrede.

